

200703899/1.

Datum uitspraak: 10 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/53209 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 9 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.J.M. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

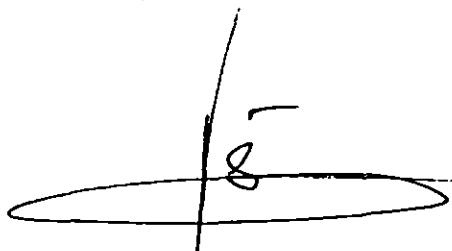
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 augustus 2007

309-553.

Verzonden: 10 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

II

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/53209 ONBTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0106.14.8055,
eiser,
gemachtigde: mr. J. Hofstede, advocaat te Almelo;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. S. Raterink, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 13 mei 2004 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Op 30 maart 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 18 mei 2006 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 29 september 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen alsmede bepaald dat eiser niet op overige gronden in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Bij brief van 30 oktober 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 15 december 2006. Op 8 december 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 27 maart 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiser is afkomstig uit (Afghanistan). Desgevraagd heeft eiser zich niet gehouden aan een tweede oproep zich te melden bij de Taliban en heeft zich thuis gedurende twee maanden lang schuilgehouden, terwijl zijn vader hem als vermist had opgegeven. De Taliban is onderwijl

Zaaknummer: Awb 06/53209 ONBDTN/BE

blad 2

drie keer bij eisers ouderlijke woning gekomen om navraag te doen naar eiser. Na twee maanden is eiser gevlucht.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, nu de grond voor verlening – bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) – is komen te vervallen. Voorts bestonden ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd geen andere gronden als thans genoemd in artikel 29 Vw 2000 om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, nu de feiten en het realiteitsgehalte van de aan de feiten ontleende vermoedens ongeloofwaardig worden geacht. Evenmin bestond grond om eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) te verlenen, nu opvang aanwezig was. Tevens bestaan naar de mening van verweerder ook thans geen gronden om aan verzoeker een verblijfsvergunning asiel dan wel regulier te verlenen.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij in aanmerking dient dan wel diende te komen voor een verblijfsvergunning asiel en/of regulier voor bepaalde tijd. De feiten kan verweerder niet als ongeloofwaardig kwalificeren, nu verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met eisers jeugdige leeftijd, met het feit dat de Dari-sprekende tolk Iraans was en het feit dat de belangenbehartiging van zijn toenmalige gemachtigde te wensen over liet, gelet waarop hem niet kan worden verweten dat hij fouten in eerdere vertalingen eerst thans naar voren brengt. Voorts heeft verweerder ten onrechte geen rekening gehouden met eisers inburgering, had verweerder gelet op de slechte situatie niet het categoriaal beschermingsbeleid kunnen beëindigen dan wel dient dit opnieuw te worden gevoerd alsmede is niet vast te stellen of zijn ouders nog in Afghanistan wonen.

Gelet op het vorenstaande dient allereerst beoordeeld te worden of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de omstandigheden ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 thans niet meer bestaan, zodat geen categoriaal beschermingsbeleid meer behoeft te worden gevoerd en eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) komt de minister een ruime beoordelingsmarge toe bij de beantwoording van de vraag of – gelet op de algemene situatie in het land van herkomst – een asielzoeker op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, voor toelating in aanmerking komt. De aanwending hiervan kan de toetsing in rechte slechts niet doorstaan, indien geoordeeld moet worden dat het besluit niet voldoet aan de wettelijke voorschriften dan wel de minister, bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen. Het is de taak van de rechter de beoordeling door de minister van de algehele situatie van het land van herkomst, die veelal tot stand pleegt te komen in overleg met de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan die maatstaven te toetsen, niet om een eigen oordeel omtrent de algehele, en de veiligheidssituatie aldaar in de plaats van de minister te stellen.

De rechtbank overweegt, onder verwijzing naar verweerders beleidswijziging van 9 september 2002 en het oordeel van de ABRS daaromtrent onder meer in haar uitspraken van 9 november 2004 (200405058/1) en 27 december 2006 (200605571/1), dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de algehele situatie in Afghanistan niet meer van zodanige aard is dat een beleid als bedoeld in artikel 29, eerste lid,

Zaaknummer: Awb 06/53209 ONBDN/BE

blad 3

aanhef en onder d, Vw 2000 geïndiceerd is. De rechtbank ziet in hetgeen door eiser is aangevoerd geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen.

Gelet op het voorgaande bestond ten tijde van de afloop van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd niet meer de grond die aan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd ten grondslag lag. Verweerder heeft daarom vervolgens terecht beoordeeld of er zich, gelet op het door eiser geschetste feitencomplex, op dat moment een andere grond als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 voordeed. Blijkens de gedingstukken en het verhandelde ter zitting spitst het geschil zich dan toe op de vraag of verweerder in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van het relaas heeft kunnen concluderen en terecht een verblijfsvergunning asiël op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 heeft geweigerd.

Overwegingen ten aanzien van de beoordeling van de situatie ten tijde van de verleende vergunning

Verweerder stelt zich in het bestreden besluit primair op het standpunt dat het door eiser geschetste feitencomplex ongeloofwaardig is, nu eiser op een aantal cruciale punten tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Verweerder heeft eiser eerst tegengeworpen dat hetgeen hij over het bezoek aan en van de Taliban in het nader gehoor, de correcties en aanvullingen en de zienswijze heeft verklaard tegenstrijdig is met hetgeen hij hieromtrent in het gehoor van 21 augustus 2006 heeft verklaard.

In hetgeen eiser heeft aangevoerd, te weten dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met eisers jeugdige leeftijd, met het feit dat de Dari-sprekende tolk Iraans was en het feit dat de belangenbehartiging van zijn toenmalige gemachtigde te wensen over liet, ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich met de in het bestreden besluit gebezigde motivering niet in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen.

Eisers stelling dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het feit dat de tolk Iraans was en dat het verschil in verklaringen derhalve aan de tolk ligt volgt de rechtbank niet. Verweerder heeft dienaangaande kunnen stellen dat uit de weergave van het nader gehoor niet blijkt dat er sprake is geweest van een communicatiestoornis met de tolk. Voorts heeft verweerder kunnen stellen dat uit voornoemde weergave blijkt dat eiser geen op- en aanmerkingen heeft op de werkwijze van de tolk en de tolk goed heeft verstaan en dat eiser bovendien in de aanvullingen en correcties het door hem tijdens het nader gehoor geschetste feitencomplex heeft bevestigd. Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerder eiser tijdens het gehoor van 21 augustus 2006 heeft aangegeven dat hij, indien hij geen Iraanse tolk wilde, het gehoor kon afbreken en het voort kon zetten met een andere tolk, hetgeen eiser niet wilde, dat met hem vervolgens is afgesproken dat hij zou aangeven als het met de tolk niet ging en dat hij na afloop van het gehoor weliswaar stelt problemen te hebben gehad met de tolk, maar vervolgens geen gebruik heeft gemaakt van de hem geboden mogelijkheid correcties en aanvullingen in te dienen op het gehoor.

Eisers jeugdige leeftijd en de stelling dat de belangenbehartiging van eisers toenmalige gemachtigde te wensen over liet, leiden evenmin tot het daarmee beoogde doel. Verweerder heeft dienaangaande kunnen stellen hetgeen eiser stelt hem niet ontslaat van zijn verantwoordelijkheid om er tijdig voor te zorgen dat eventuele foutieve vertalingen worden gecorrigeerd. De rechtbank is niet gebleken dat eiser hiertoe niet in staat was. Zij laat daarbij onder meer wegen dat de correcties en aanvullingen uitgebreid zijn opgesteld.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiser ten tijde van de verleende vergunning niet in aanmerking kwam voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd op de a-, b-, dan wel c-grond van artikel 29 Vw 2000.

Zaaknummer: Awb 06/53209 ONBTDN/BE

blad 4

Met betrekking tot de stelling van eiser dat hij destijds in aanmerking diende te komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het beleid voor amv's overweegt de rechtbank als volgt.

Verweerder stelt zich in het bestreden besluit, waarin het voornemen als herhaald en ingelast is beschouwd, op het standpunt dat sprake is van adequate opvang, gelet waarop geen verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid diende te worden verleend, nu eisers ouders op het moment van zijn vertrek nog in Kandahar woonachtig waren en er geen aanleiding bestond om aan te nemen dat zij daar niet meer zouden verblijven. In hetgeen eiser heeft aangevoerd, te weten dat niet is gebleken dat zijn ouders aldaar thans nog wonen, ziet de rechtbank geen reden voor een ander oordeel dan verwoord in het bestreden besluit. De rechtbank maakt verweerders overwegingen dienaangaande derhalve tot de zijne.

Voorts heeft verweerder beoordeeld of er, gelet op de ex-nunc toetsing, thans aanleiding bestaat eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw 2000.

Overwegingen ten aanzien van de beoordeling van de huidige situatie

Verweerder heeft zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat ook thans geen gronden, als genoemd in artikel 29 Vw 2000, aanwezig zijn om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Verweerder heeft daartoe - samengevat - overwogen dat verwijzend naar de ambtsberichten d.d. 12 november 2003, 4 juni 2004, 22 februari 2005, 29 juli 2005 en 10 februari 2006 eiser aannemelijk zal moeten maken dat met betrekking tot hem persoonlijke feiten en omstandigheden bestaan die zijn vrees rechtvaardigen, waarin hij niet is geslaagd, nu de feiten en de aan de feiten ontleende vermoedens niet geloofwaardig zijn. Zoals reeds hiervoor is overwogen is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid het relaas van eiser ongeloofwaardig heeft mogen oordelen, zodat de rechtbank geen reden ziet anders te oordelen dan verwoord in het bestreden besluit.

Voor zover eiser beroep doet op de algehele situatie in Afghanistan, hierbij verwijzend naar diverse ambtsberichten inzake de mensenrechten- en veiligheidssituatie in Afghanistan en rapportages van onder meer Amnesty International, is de rechtbank van oordeel dat een beroep hierop onvoldoende is om tot vluchtelingenschap te kunnen concluderen.

Met betrekking tot de stelling van eiser in beroep dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte geen rekening heeft gehouden met eisers inburgering hier te lande en dat hij niet meer in de Afghaanse samenleving past, in welk kader hij een beroep doet op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000, overweegt de rechtbank als volgt.

Nu de basis voor een beroep op het Vluchtelingenverdrag is gelegen in het gedrag van de betrokkene dan wel feiten en omstandigheden die bestonden voor het vertrek van de betrokkene uit het land van herkomst, heeft verweerder voor zijn beoordeling of eiser thans in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 kunnen verwijzen naar hetgeen is overwogen onder het kopje 'beoordeling ten tijde van de verleende vergunning', nu aldaar de door eiser gestelde feiten die hebben geleid tot zijn vertrek uit Afghanistan zijn beoordeeld.

Voorts heeft verweerder in het bestreden besluit gesteld dat eisers relaas niet voldoende zwaarwegend is om aan te nemen dat eiser bij uitzetting en reël risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Zaaknummer: Awb 06/53209 ONBTDN/BE

blad 5

Tevens heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor het speciale beleid als geformuleerd in hoofdstuk C1/4.4.2.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), nu gesteld noch gebleken is dat er feiten of omstandigheden zijn die toelating op grond van dit beleid rechtvaardigen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hiermee afdoende eisers stellingen weerlegd. In hetgeen eiser heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen.

Eiser komt derhalve ook thans niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de a-, b-, dan wel c-grond van artikel 29 Vw 2000.

Met betrekking tot het beroep op het categoriale beschermingsbeleid, als genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid overwogen dat, nu de afschaffing van dat beleid door de Tweede Kamer is goedgekeurd, verweerder hiervan, gelet op de aard van het categoriale beleid, in individuele zaken niet kan afwijken. Verwezen wordt hiervoor naar hetgeen hierboven reeds is overwogen.

Tot slot is de rechtbank van oordeel dat eisers stelling dat niet is gebleken dat zijn ouders thans nog in Afghanistan woonachtig zijn niet kan slagen en dat verweerder daartoe heeft kunnen overwogen dat dit niet relevant is, nu eiser de leeftijdsgrens van achttien jaar heeft gepasseerd en derhalve reeds om die reden niet meer in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het beleid voor amv's.

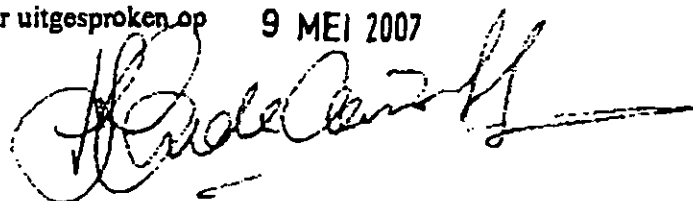
Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.W.H. Oude Aarninkhof en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op 9 MEI 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 9 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

Mr M.H. van der Linden
Mr J. Hofstede

I

Aan de Hoogedelgestrengste Heer/Vrouwe
Secretaris van de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Almelo, 6 juni 2007

Inzake : /Staat - 14.127J
Uw ref.: Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3384-C	
6 JUN 2007	
ZAAKNR.	200703899
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoogedelgestrengste Heer, Vrouwe,

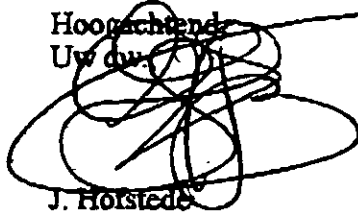
In opgemelde zaak doe ik U bijgaand toekomen het hoger beroepschrift, met het verzoek dit in behandeling te willen doen nemen.

Bijgevoegd is tevens een afschrift van de uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo d.d. 9 mei 2007 (Awb 0653209 ONBDN/BE).

Een afschrift van dit hoger beroepschrift heb ik heden tevens toegezonden aan verweerder, te weten de Staatssecretaris van Justitie, IND Unit GCPV te Zwolle.

In afwachting van Uw nadere berichten, verblijf ik,

Hoogachtende
Uw dienaar

J. Hofstede

Bijlagen : 10 (incl. onderhavige pagina)

Van der Linden & Hofstede Advocaten B.V. te Almelo - Kv.K Enschede nr. 08139309
Ootmarsumsestraat 104, Postbus 850 - 7600 AW Almelo. Tel. 0546-861000 - Fax 0546-868596

Derdenrek. ABN-AMRO Almelo: 40.39.08.760 t.n.v. Stichting beheer derdengelden Van der Linden en Hofstede

Indien aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

06-06-2007 13:28

0546868596

98%

P.001

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

Toevoeging is aangevraagd.

HOGER BEROEPSCHRIFT:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE.

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , afkomstig uit Afghanistan, IND-nr.
0106.14.8055, thans wonende te verder te noemen appellant, te dezer zake domici-
lie kiezende te 7602 JP Almelo, aan de Ootmarsumsestraat nr. 104 (Postadres: Postbus 850,
7600 AW Almelo), ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. Hofstede, die in deze door
appellant bepaaldelijk tot gevolmachtigde is gekozen en als zodanig zal optreden alsmede
door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd om voor hem onderhavige hoger beroepsproce-
dure aanhangig te maken.

Dit beroep is gericht tegen **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen De
MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE, (STAAT DER
NEDERLANDEN)**, zetelend te 's-Gravenhage, verder te noemen verweerder.

1.

Appellant heeft op 13 mei 2004 een aanvraag tot het verleen van een verblijfsvergunning asiel
onbepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 29 september 2006 is deze aanvraag niet inge-
willigd.

2.

Namens appellant is tegen voormelde besluit beroep aangetekend, welk beroep bij uitspraak
van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo,
d.d. 9 mei 2007 (Awb 06/53209 ONBTDN/BE) ongegrond is verklaard. Een afschrift van de
uitspraak is bijgevoegd.

3.

Appellant kan zich met voormelde uitspraak niet verenigen, om welke reden hij bij deze hoger
beroep instelt bij Uw College.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

4.

Appellant verzoekt Uw College het door en namens hem in eerste aanleg gestelde als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

5.

Appellant wenst tegen voormelde uitspraak de navolgende grief aan te voeren.

Grief I:

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen (pagina 5, 3^e alinea):

“Met betrekking tot het beroep op het categoriale beschermingsbeleid, als genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid overwogen dat, nu de afschaffing van dat beleid door de Tweede Kamer is goedgekeurd, verweerder hiervan, gelet op de aard van het categoriale beleid, in individuele zaken niet kan afwijken. Verwezen wordt hiervoor naar hetgeen hierboven reeds is overwogen.

Toelichting:

6.

Appellant is van mening dat de Rechtbank hierbij miskend dat er door appellant, zowel in de besluitvormingsfase (zienswijze, punt 20. op pagina 7) als in de gronden van beroep (punt 23. op pagina 7 en de hieraan voorafgaande punten), is aangevoerd dat gezien de nog steeds zeer zorgwekkende algemene- en veiligheidssituatie (welke in de afgelopen jaren alleen maar is verslechterd) verweerder in redelijkheid niet kan en had mogen overgaan tot beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid en daarnaast door appellant is aangevoerd, onder overlegging van diverse brieven en rapporten, dat er in elk geval voldoende gronden aanwezig zijn om tot het opnieuw gaan voeren van een categoriaal beschermingsbeleid over te gaan. In de aanvullende gronden van beroep d.d. 16 maart 2007 is hierop nog eens uitvoerig ingegaan, onder overlegging van diverse recente brieven en rapporten. De rechtbank overweegt vervolgens slechts dat, gezien de goedkeuring van de afschaffing van het categoriale beschermingsbeleid door de Tweede Kamer, verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er geen gronden aanwezig zijn om in individuele zaken hiervan af te wijken.

De Rechtbank gaat derhalve niet in op het, zowel in beroep als in de besluitvormingsfase, aangevoerde met betrekking tot de noodzaak tot het opnieuw gaan voeren van een categoriaal beschermingsbeleid en toetst niet of verweerder in redelijkheid tot het achterwege laten daarvan heeft kunnen besluiten.

De Rechtbank is daarmee niet ingegaan op een namens appellant ingediende beroepsgrond, zodat de uitspraak voor vernietiging in aanmerking dient te komen.

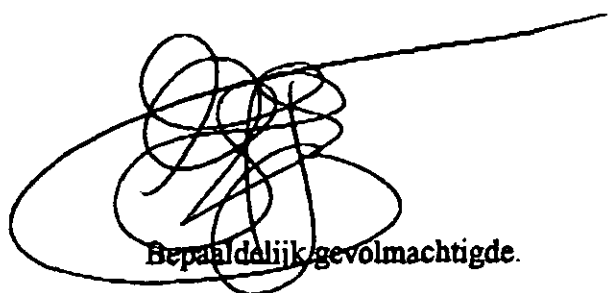
Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

REDENEN WAAROM:

Appellant Uw College verzoekt de uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo, d.d. 9 mei 2007 (Awb 06/53209 ONBTDN/BE), te vernietigen en, doende wat de Rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep gegrond te verklaren en de in beroep bestreden beschikking van 29 september 2006 te vernietigen, een en ander met veroordeling van verweerder/de Staat in de kosten van het geding.

Almelo, 6 juni 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde.

Bijlagen:

- uitspraak Vreemdelingenkamer Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo d.d. 9 mei 2007, Awb 06/53209 ONBTDN/BE.